

Marjoleine de Vos

Mevrouw Despina zwemt 's morgens

Gedicht

Ze is het roze op bergen, helder grijs water
zon is ze op haar handen van goud -
geen Afrodite, die lachend opstijgt uit golven
niemand kijkt toe. Wat is dit voor toestand
van slome extase? Ongeleid zwemt het lichaam
met huid hoofd en borsten door zee, alles zwijgt
van volmaaktheid. Zoals zij drijft waait een bries,
welvt een golf, houdt rots zich bij elkaar.
Geen woord doet hier dienst, ze is niets
dan een leven een ochtend in zee.

Rijst de zon, keert ze weer, valt de wereld
terug in zichzelf. Zingt plots een sopraan
wat ze vergat: "Bid, maar bid toch daarbij."

Dit is het derde gedicht in een serie van niet eerder gepubliceerd werk van Nederlandse dichters.